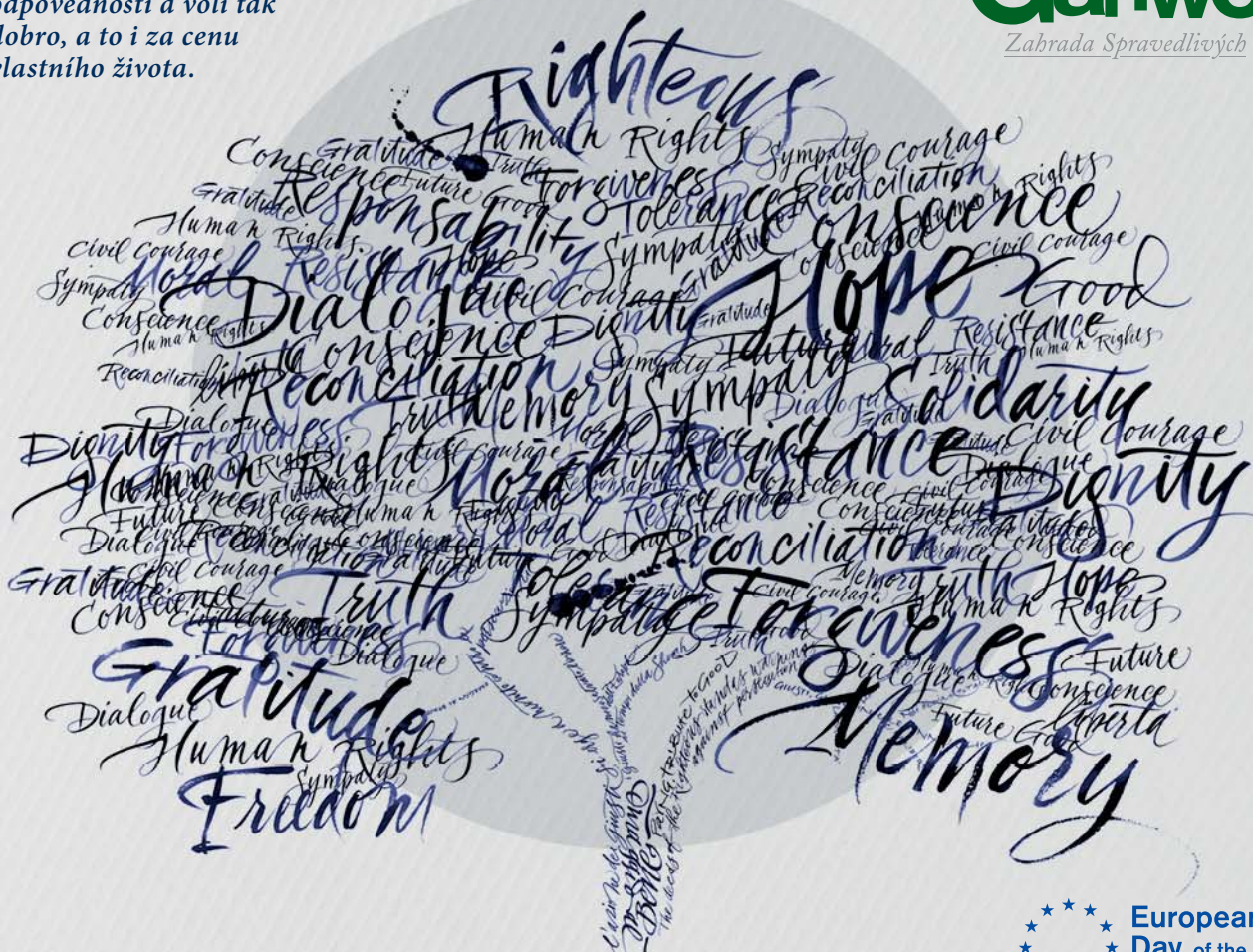


Spravedlivý je ten člověk,
který se řídí zásadou
odpovědnosti a volí tak
dobro, a to i za cenu
vlastního života.

Gariwo
Zahrada Spravedlivých



 **European
Day of the
Righteous**

PROGRAM

KONFERENCE KONCERT
**PŘÍBĚHY KARLA KOŠVANCE
A KARLA WEIRICHA
A DALŠÍCH ČESKÝCH SPRAVEDLIVÝCH
KLAVÍR PRO SPRAVEDLIVÉ**

PONDĚLÍ **10. 3. 2014** ITALSKÝ KULTURNÍ INSTITUT
ŠPORKOVÁ 14, 118 00 PRAHA 1, MALÁ STRANA

ZÁŠTITA

SPONZOŘI





PROGRAM

16.³⁰–17.⁰⁰

REGISTRACE ÚČASTNÍKŮ

17.⁰⁰–17.¹⁵

ÚVODNÍ POZDRAV ITALSKÝCH INSTITUCÍ

J. E. PASQUALE D'AVINO // VELVYSLANEC ITALSKÉ REPUBLIKY V PRAZE

GIOVANNI SCIOLA // ŘEDITEL ITALSKÉHO INSTITUTU V PRAZE

17.¹⁵–17.³⁰

JAN MACHÁČEK // RESPEKT – KNIHOVNA VÁCLAVA HAVLA

Moc bezmocných Spravedlivých u Václava Havla

17.³⁰–17.⁴⁰

ANDREAS PIERALLI // GARIWO – ZAHRADA SPRAVEDLIVÝCH

Prezentace nového projektu Gariwo – Zahrada Spravedlivých

17.⁴⁰–17.⁵⁰

MIKULÁŠ KROUPA // POST BELLUM

Ředitel Post Bellum Mikuláš Kroupa představí metodu, jak sbírat paměti nejstarší generace, formy, jak tyto příběhy vyprávět veřejnosti. Jaké mají redaktoři Post Bellum zkušenosti ze základních a středních škol? Proč má nejstarší generace pocit, že současná společnost se o jejich zkušenosti nezajímá? Co se stalo s moderní českou společností? Zapomíná, nebo nechce si připomínat? Jak rozumět procesu „vyrovnávání se s minulostí“?

17.⁵⁰–18.¹⁰

MARTA KOTTOVÁ // ČESKÁ PŘEŽIVŠÍ HOLOCAUSTU A PŘEDSEDKYNĚ HISTORICKÉ SKUPINY OSVĚTIM

Marta Kottová vděčí za svůj život Karlovi Košvanci, který během války pašoval jídlo do Terezínského ghetta pro vězně. Karel Košvanec byl nedávno prohlášen in memoriam za Spravedlivý. Jako dítě, Marta Kottová, prošla koncentračním táborem Terezín, odkud byla s rodinou poslána do vyhlazovacího tábora Osvětim. Angažuje se v osvětě mládeže a své zkušenosti z dob druhé světové války se snaží předat současným generacím.

18.¹⁰–18.³⁰

KAROL SIDON // VRCHNÍ ZEMSKÝ A PRAŽSKÝ RABÍN

Hodnocení spravedlivých v židovské tradici

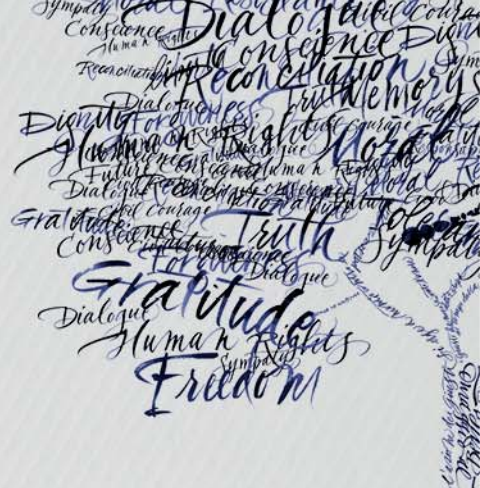
ZÁŠTITA



SPONZOŘI



KONCERT KLAVÍR PRO SPRAVEDLIVÉ

**MIROSLAVA LUDVÍKOVÁ** // HISTORIČKA, ŽIVĚ Z ITÁLIE

Český novinář Karel Weirich (1906–1981) žil dlouhou dobu v Itálii. Pracoval jako novinář pro Vatikán a od roku 1935 také jako vatikánský korespondent ČTK. Během druhé světové války organizoval síť pomoci ve prospěch Židů pronásledovaných nacistickým a fašistickým režimem. Zvláště intenzivně se Weirich angažoval v koncentračním táboře Ferramonti di Tarsia v jihoitalské Kalábrii, kde bylo uvězněno téměř pět stovek československých Židů, pasažérů ztroskotané lodi Pentcho mířící do Palestiny. Postava českého novináře zůstává nepříliš známá odborníkům i veřejnosti.

DOKUMENT „MLADÍ ANTIPOLITICI“

Prohlášení dokumentu z roku 1986, který tajně natočil novinář a spisovatel Gabriele Nissim, zakladatel a předseda organizace Gariwo – Foresta dei Giusti.

PŘESTÁVKA NA KÁVU

GAETANO LIGUORI

SOLO KONCERT KLAVÍR PRO SPRAVEDLIVÉ

Gaetano Liguori vystudoval klavír a elektronickou hudbu na milánské konzervatoři Giuseppe Verdiho, brzy se prosadil jako lídr skupiny Idea Trio, se kterou odehrál více než tři tisíce koncertů. Jeho hudba a jeho desky a CD (více než třicet) dostihly nejružnější události, znějí na náměstích, festivalech, v podnicích, školách, divadlech a společenských střediscích. Pořádal turné po Německu, Francii, Švýcarsku, Portugalsku, Polsku, Kubě (Světový festival mládeže) Indii, Thajsku, Singapuru a Malajsii. Zúčastnil se četných cest podpory do Eritrey, Senegalu, na Saharu, do Amazonie, Nicaraguy, Jeruzaléma a Sarajeva, kde hrál pro „Time for Pace“. V roce 2011 získal spolu s Danielem Biacchessim cenu UNESCO za představní „Acquae Mundi“. V roce 2012 zhudebnil oratorium „La bontà insensata“ na texty Gabriela Nissima, které debutovalo ve Varšavě. V roce 2013 získal Zlatého Ambrože – nejvyšší ocenění Milána za občanské zásluhy.

MALÝ RAUT

ZÁŠTITA



SPONZOŘI





PŘEDSTAVENÍ ŘEČNÍKŮ



JAN MACHÁČEK

Český novinář a hudebník, v současné době působí jako komentátor a analytik týdeníku Respekt a Hospodářských novin. V osmdesátých letech se jako signatář Charty 77 angažoval v československém disentu a jako kytarista Plastic People of the Universe působil také na undergroundové hudební scéně. Od roku 1990 pracuje v týdeníku Respekt, který spoluzakládal. V devadesátých letech absolvoval několik prestižních stáží v USA, například v National Forum Foundation či na University of Michigan.

Učí na New York University Prague a přednáší na mezinárodních konferencích (tradiční Economic forum) a univerzitách (Columbia University, NY).

Je předsedou správní rady Knihovny Václava Havla a společně s Knihovnou VH také organizuje konference. Za svou novinářskou práci byl mnohokrát oceněn, například v roce 2010 získal Cenu Ferdinanda Peroutky.



ANDREAS PIERALLI

Narodil se ve Florencii v roce 1977, vystudoval politické vědy a ekonomii na tamní univerzitě.

Díky smíšenému původu (italský, český a bulharský), měl možnost pravidelně cestovat do bývalého Československa a naučit se český jazyk.

Od roku 2005 žije trvale v Praze, kde pracuje jako konzultant pro italské podniky, překladatel, učitel, a publicista. Má bohaté zkušenosti z italsko-českého prostředí. Zajímá se především o ekonomii, politiku, globalizaci, společnost a ekologii. Kromě novinářiny a publicistiky se věnuje i spisovatelské činnosti – na svém kontě má dvě publikace.

Od roku 2012 sleduje projekt Gariwo – Zahrada Spravedlivých, v rámci kterého zorganizoval dvě konference.

ZÁŠTITA



SPONZOŘI





MIKULÁŠ KROUPA

Narodil se v rodině disidenta Daniela Kroupy v roce 1975. Vystudoval Vyšší odbornou školu publicistiky a roku 1997 začal působit v rozhlasové publicistice: nejdříve spolupracoval s Českým rozhlasem, v letech 2004–2006 pracoval v české redakci BBC World Service a příležitostně publikuje například v Hospodářských novinách, Lidových novinách nebo na Aktuálně.cz. Od roku 2006 působí jako spolupracovník Českého rozhlasu. Na stanici Rádía Česko, kde s Adamem Drdou připravovali cyklus Příběhy 20. století. Za svůj pořad Únor 1948 jako vláda StB získal roku 2008 zvláštní uznání Prix Bohemia Radio. Kroupův dokumentární cyklus od března 2013, po zániku Rádía Česko, pokračuje na stanici Český rozhlas Plus, v repríze jednotlivé díly vysílá Radiožurnál.

Roku 2001 Kroupa založil občanské sdružení Post Bellum, které dokumentuje vzpomínky pamětníků významných událostí českých poválečných dějin, využívané v Příbězích 20. století, a stal se jeho ředitelem. Roku 2008 se podílel na vytvoření mezinárodního internetového projektu Paměť národa.

Pod Kroupovým vedením získal tento projekt roku 2009 cenu Inforum jakožto nejlepší informační počin roku a druhé místo v anketě Křišťálová Lupa v kategorii Projekt roku.

Post Bellum – nezisková organizace od roku 2001 sbírá vzpomínky pamětníků. Vyzpovídala více než 3,5 tisíce osobností, jejichž vzpomínky jsou zpřístupněny veřejnosti. Post Bellum vybudovalo spolu s Českým rozhlasem a USTR mezinárodní sbírku Paměť národa.



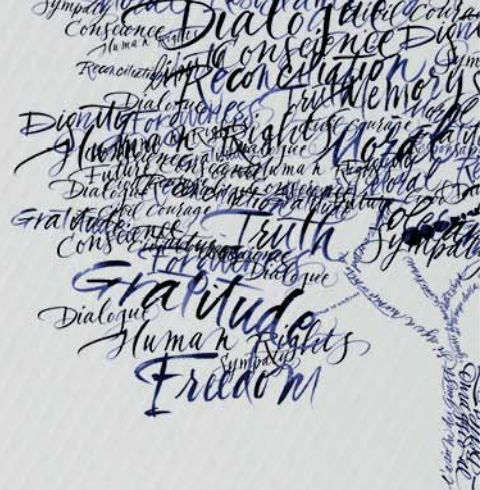
MARTA KOTTOVÁ

Marta Kottová, rozená Lašová (*1929), je česká přeživší holocaustu a předsedkyně Historické skupiny Osvětim.

Jako dítě prošla koncentračním táborem Terezín, odkud byla s rodinou poslána do vyhlazovacího tábora Auschwitz-Birkenau (někdy též Osvětim-Březinka).

Angažuje se v osvětě mládeže a své zkušenosti z dob druhé světové války se snaží předat současným generacím. V rámci této činnosti navštěvuje školy, vzpomínkové akce a usiluje o to, aby „memento holocaustu nikdy nevymizelo z naší paměti“.

Za tuto svou činnost získala 28. října 2008 medaili Za zásluhy o stát v oblasti výchovy a školství z rukou českého prezidenta Václava Klause.



ZÁŠTITA



SPONZOŘI





KAROL SIDON

Narodil se v Praze, otec zahynul za války jako oběť holocaustu. Matka vychovávala syna sama až do roku 1948, kdy se znovu provdala. Po maturitě na JSŠ pracoval Sidon jako dělník a kulisák. Poté vystudoval dramaturgii a scenáristiku na FAMU.

Karol Sidon pracoval nejprve v Čs. rozhlasu, později byl dramaturgem Státního filmu ve Studiu Jiřího Trnky. Ve druhé polovině 60. let byl redaktorem Literárních novin, Literárních listů a Listů. Po roce 1968 se stal ineditním autorem. Od roku 1969 pracoval jako dělník, potom prodavač tisku a po podpisu Charty 77 byl propuštěn, pak jako topič. V roce 1983 byl díky STB nucen Karol Sidon rodnou zem opustit. Odjel tedy i s rodinou do SRN, kde konvertoval k judaismu. V Heidelbergu studoval hebraistiku, aby se po sametové revoluci mohl stát vrchním rabínem pražským a zemským. Rabínská studia dokončil v Izraeli. Roku 1992 se stal pražským a zemským rabínem.



MIROSLAVA LUDVÍKOVÁ

Narodila se v České republice, aktuálně žije v italské Ceseně. Vystudovala historii a filozofii na Univerzitě Palackého v Olomouci. Po dokončení studia působila v Židovském muzeu v Praze jako ředitelka Vzdělávacího a kulturního centra Židovského muzea v Praze (2007–2011). Poté získala stipendium Evropské unie (Grundtvig) a odjela na stáž do Istituto storico v Modeně (2011–2012). Rozhodla se v Itálii zůstat a pracuje na volné noze.

V roce 2008 vydala knihu *Darované životy: příběhy českých a moravských Spravedlivých mezi národy*, která byla výsledkem výzkumu v Yad Vashem.

V současné době se soustředí na výzkum českých Židů, kteří přežili druhou světovou válku v jižní Itálii a do italštiny přeložila deníky jednoho z těchto Židů, Erwina Grosse (nepublikované).

ZÁŠTITA



SPONZOŘI



GAETANO LIGUORI



Vystudoval klavír a elektronickou hudbu na milánské Konzervatoři Giuseppe Verdiho, brzy se prosadil jako lídr skupiny Idea Trio, se kterou odehrál více než tři tisíce koncertů. Jeho hudba a jeho desky a CD (více než třicet) dostihly nejrůznější události, znějí na náměstích, festivalech, v podnicích, školách, divadlech a společenských střediscích.

V roce 1978 získal Cenu hudební kritiky za své album, nahrané jako duet s otcem – bubeníkem Linem Liguorim. Pořádal turné po Německu, Francii, Švýcarsku, Portugalsku, Polsku, Kubě (Světový festival mládeže) a kromě toho byl prvním italským jazzovým hudebníkem, který hrál v Indii, Thajsku, Singapuru a Malajsii.

Zúčastnil se četných cest podpory do Eritrey, Senegalu, na Saharu, do Amazonie, Nicaraguy, Jeruzaléma a Sarajeva, kde hrál pro „Time for Pace“, dále do Beirutu, a to při příležitosti výročí masakru v Sabře a Šatíle, a konečně do Bagdádu,

Damašku, Aleppa a Istanbulu. Kromě toho vystupoval v Madridu a v Albacete při příležitosti 75. výročí založení mezinárodních antifašistických brigád ve španělské občanské válce. Je velmi aktivní ve skládání doprovodné hudby pro divadelní představní, filmy, rádiové vysílání a baletní představní. Spolupracoval mimo jiné s držitelem Nobelovy ceny Dariem Fo. Byl uměleckým ředitelem různých cyklů, mezi nimiž byl „Manhattan Sound“ v milánském Palazzo Reale, Mantovský hudební festival a pásmo „Jazz all'Idroscalo“.

Je profesorem klavíru a dějin jazzu na milánské Konzervatoři Giuseppe Verdiho, kde vede také improvizční dílny, je i pověřen vedením mistrovských tříd na milánských univerzitách „Luigi Bocconi“ a UNITRE. Ve spolupráci s Guidem Michelinim napsal knihu „Una storia del Jazz“ (Edizioni Christian Marinotti, Milano 1999) a v roce 2003 spolu s Claudiem Sessou knihu „Un pianoforte contro“ (Selene edizioni). Mezi jeho poslední projekty patří multimediální koncert s názvem „Ronin“, inspirovaný filmovou tvorbou Akira Kurosawy, a oratorium „Dalla gola profetica“, složené na texty Sergia Quinziho. Podílí se na různých scénických čteních občanských divadel s Danielem Bianchessim, Giuliem Cavallim a Liciou Vasiniovou. Zabývá se filmovou tvorbou a spolupracuje se slovníkem „Morandini“. V milánské katedrále složil a zahrál hudbu k „Žalmům naděje“ (Salmodia della speranza) pátera Davida Maria Turola. Jeho poslední CD „Noi credevamo ... e ancora crediamo“ nahrané se skupinou Trio Idea, znovu poskytuje nahrávku různých bojových dílek od „Bella ciao“ po „Pablo unito“ z roku 1972. V roce 2011 získal spolu s Danielem Biacchessim cenu UNESCO za představní „Acque Mundi“. V roce 2012 zhudebnil oratorium „La bontà insensata“ na texty Gabriela Nissima, které debutovalo ve Varšavě. Nedávno radiová stanice Radiopopolare po čtyřiceti letech od prvního vydání znovu na CD vydala jeho první album „Cile libero Cile rosso“. V roce 2013 získal Zlatého Ambrože – nejvyšší ocenění Milána za občanské zásluhy.

ZÁŠTITA



SPONZOŘI





Gariwo
la foresta dei Giusti

WEFOR
Web European Forest Righteous

Grandeur of the Righteous
Worldwide Committee

Istituito Italiano di Cultura
Praga

ZIDOVSKÁ OBEC V PRAZE

post bellum
lidé, co se ptají

PAMĚŤ NÁRODA

Jan Patočka Institute
at the Center for Theoretical Study
and the Institute of Philosophy
of the Academy of Sciences

KNIHOVNA
VACLAV
HAVEL
LIBRARY

MIZIF
Museum of Jewish Culture

MUZIKA JUDAICA

VOGEL MUSIC AGENCY

ART FOR PUBLIC ART FOR

CAFE BOHEME
VOCI DELLA CONTEMPORANEITA'

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta

KULTURNÍ KOMPAS

festival brikcius
<http://Festival.Brikcius.com>

Živá paměť

NRCS
Národní rozvoje občanská společnost

ZA PODPORU DĚKUJEME SPOLEČNOSTEM



Andreas Pieralli
+420 721 259 961
andreas.pieralli@gmail.com